

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja

Druk nr 1271

Warszawa, 14 lutego 2013 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o zmianie ustawy - Prawo o ruchu drogowym oraz o zmianie innych ustaw.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy pana posła Tomasza Kamińskiego.

(-) Romuald Ajchler; (-) Marek Balt; (-) Anna Bańkowska; (-) Jacek Czerniak; (-) Eugeniusz Czykwin; (-) Tomasz Garbowski; (-) Tadeusz Iwiński; (-) Dariusz Joński; (-) Ryszard Kalisz; (-) Tomasz Kamiński; (-) Krystyna Łybacka; (-) Zbigniew Matuszczak; (-) Leszek Miller; (-) Grzegorz Napieralski; (-) Cezary Olejniczak; (-) Stanisława Prządka; (-) Małgorzata Sekuła-Szmajdzińska; (-) Tadeusz Tomaszewski; (-) Jerzy Wenderlich; (-) Bogusław Wontor; (-) Stanisław Wziątek; (-) Zbyszek Zaborowski; (-) Ryszard Zbrzyzny.

Projekt

Ustawa

z dnia2013 r.

o zmianie ustawy - Prawo o ruchu drogowym oraz o zmianie innych ustaw

Art. 1. W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r., poz. 1137) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) W art. 129a w ust. 1 w pkt 3 lit. b otrzymuje brzmienie:
„b) przenośnych albo zainstalowanych w pojeździe urządzeń rejestrujących,”;
- 2) W art. 129g:
 - a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) w postępowaniach w sprawach o wykroczenia, o których mowa w ust. 1, a także przeciwko właścicielowi lub posiadaczowi, który nie wskazał w trakcie prowadzonych postępowań komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, prowadzi czynności wyjaśniające, kieruje do sądu wnioski o ukaranie, oskarża przed sądem oraz wnosi środki odwoławcze – w trybie i zakresie określonych w ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 848, z późn. zm.);
 - b) po punkcie 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
„2a) udostępnia właścicielowi lub posiadaczowi pojazdu obraz zarejestrowany urządzeniem rejestrującym, które ten pojazd zarejestrowało,”

3) Art. 129 h ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw transportu, mając na względzie przyczyny i lokalizację wypadków drogowych, przeciwdziałanie tym wypadkom oraz wdrażanie kierujących pojazdami do przestrzegania przepisów ruchu drogowego, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki lokalizacji w pasie drogowym dróg publicznych stacjonarnych urządzeń rejestrujących oraz obudów na te urządzenia - tryb wydawania i organ uprawniony do ich zatwierdzania, z uwzględnieniem następujących zasad:
 - a) instalowana i używana jest obudowa wraz z urządzeniem rejestrującym;
 - b) warunki lokalizacji wydaje się na czas określony – do 40 miesięcy;
 - c) po każdym trzech latach pracy urządzenia przeprowadza się dla miejsca w którym było ono używane analizę pod kątem dalszej celowości pracy urządzenia w tym miejscu;
 - d) minimalna odległość stacjonarnych urządzeń rejestrujących używanych na drodze dla tego samego kierunku ruchu pojazdów nie może być mniejsza aniżeli 5 km, chyba, że urządzenia te prowadzą odcinkowy pomiar prędkości.”
- 2) sposób oznakowania stacjonarnych urządzeń rejestrujących oraz obudów na te urządzenia, z uwzględnieniem oddziaływania prewencyjnego poprzez zapewnienie odpowiedniej widoczności;
- 3) sposób dokonywania pomiarów przez urządzenia rejestrujące, z uwzględnieniem progów prędkości dostosowanych do obowiązującego na drodze ograniczenia prędkości, oraz przetwarzania przez te urządzenia zarejestrowanych danych, a także biorąc pod uwagę możliwość błędu kierowcy do 10 km/h włącznie w utrzymaniu dopuszczalnej prędkości;
- 4) szczegółowe warunki wykonywania przez strażników gminnych (miejskich) czynności z zakresu kontroli ruchu drogowego, o którym mowa w art. 129b ust. 4, w tym obowiązku oznakowania miejsc prowadzenia kontroli.”

Art. 2. W ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115, z późn. zm.) art. 20d otrzymuje brzmienie:

„Art. 20d. Dochody uzyskane z grzywien nałożonych za naruszenie przepisów ruchu drogowego ujawnione za pomocą urządzeń rejestrujących, przeznaczają się w całości na Krajowy Fundusz Drogowy.”

Art. 3. W ustawie z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2012 r., poz. 931) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 39a: a) po pkt 1a dopisuje się pkt 1b w brzmieniu:

„1b) gromadzi środki finansowe na dofinansowanie budowy i przebudowy dróg samorządowych, o których mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 marca 2009 r. w sprawie udzielania dotacji celowych dla jednostek samorządu terytorialnego na przebudowę dróg powiatowych i gminnych (Dz. U. Nr 53, poz. 435, z późn. zm.)”;

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) finansuje realizację zadań, o których mowa w pkt 1, 1a i 1b”;

2) w art. 39b po pkt 5c dopisuje się pkt 5d w brzmieniu:

„5d) grzywien nałożonych za naruszenie przepisów ruchu drogowego ujawnionych za pomocą urządzeń rejestrujących”;

3) w art. 39f po pkt 1 dopisuje się punkty 1a- 1c w brzmieniu:

„1a) dofinansowanie budowy lub przebudowy dróg samorządowych, o których mowa w art. 39a pkt 1b”;

1b) utrzymania i funkcjonowania infrastruktury oraz urządzeń drogowych, w tym na budowę, przebudowę, remont, utrzymanie i ochronę dróg oraz drogowych obiektów inżynierskich;

1c) poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego, w tym popularyzację przepisów ruchu drogowego, działalność edukacyjną oraz współpracę w tym zakresie z właściwymi organizacjami społecznymi i instytucjami pozarządowymi;”

Art. 4. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 848, z późn. zm) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 38 par. 1 otrzymuje brzmienie:

„Par. 1. Do czynności procesowych prowadzonych w postępowaniu w sprawach o wykroczenia stosuje się odpowiednio także przepisy art. 95, 100 par. 1 i 6 zdanie pierwsze, art. 105, 107- 108, 116-134, 136-142, 156 par. 1-5, art. 157-158, 160-166, 476 par. 2 Kodeksu postępowania karnego, a gdy sąd orzeka jednoosobowo, również przepisy art. 1109-114 i 115 par. 1, par. 2 zdanie pierwsze oraz par. 3 Kodeksu postępowania karnego.”

2) dotychczasowy zapis art. 100 staje się ust. 1 oraz dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Dochody uzyskane z grzywien nałożonych za naruszenie przepisów ruchu drogowego ujawnione za pomocą urządzeń rejestrujących przeznaczają się w całości na Krajowy Fundusz Drogowy.”

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 2 ustawy, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2014 r.

Uzasadnienie

1. Potrzeba i cel wydania ustawy. Przedstawienie rzeczywistego stanu rzeczy. Wykazanie różnicy pomiędzy stanem dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami prawnymi przychody uzyskiwane z zainstalowanych urządzeń rejestrujących (m.in. fotoradarów) zwiększają dochody budżetu państwa lub jednostek samorządu terytorialnego. Przedmiotowe przepisy mają głównie na celu optymalizację tych dochodów, natomiast to co winno być najważniejsze tzn. wpływanie przez pozyskane środki na bezpieczeństwo obywateli, jest zadaniem drugoplanowym. Media często przytaczają przypadki instalowania fotoradarów w miejscach niewłaściwych tzn. niezgodnie z zasadami bezpieczeństwa ruchu drogowego, ale jak najbardziej „właściwych” z pktu widzenia interesu budżetu państwa lub budżetu konkretnej gminy. Jednocześnie nie zauważono by pozyskiwane środki były przeznaczane na budowę, remonty, czy modernizację dróg lub na poprawienie bezpieczeństwa kierujących i pieszych.

W takiej sytuacji wnioskodawcy przedstawiają projekt ustawy, w którym proponują zmianę istniejącego prawa w taki sposób by:

- 1) Dochody uzyskiwane z grzywien nałożonych za naruszenie przepisów ruchu drogowego ujawnione za pomocą urządzeń rejestrujących przeznaczane były w całości na Krajowy Fundusz Drogowy (art. 2 ustawy). Z Funduszu tego byłyby finansowane (art. 3 ustawy):
 - a) zadania inwestycyjne, modernizacyjne lub remontowe związane z siecią drogową, w tym także dróg innych niż krajowe;
 - b) utrzymanie i funkcjonowanie infrastruktury oraz urządzeń drogowych, w tym na budowę, przebudowę, remont, utrzymanie i ochronę dróg oraz drogowych obiektów inżynierskich;

c) działania na rzecz poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego, w tym popularyzację przepisów o ruchu drogowym, edukację oraz współpracę z organizacjami społecznymi i pozarządowymi.

2) W art. 1 (poprawka 3) ustawy wnioskodawcy proponują audyt wszystkich dotychczas zainstalowanych fotoradarów. W tym celu przedstawiają nowe brzmienie punktu 1 w ust. 5 w art. 129h ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym. Zgodnie z nim minister właściwy do spraw transportu określając w drodze rozporządzenia m.in. warunki lokalizacji w pasie drogowym dróg publicznych stacjonarnych urządzeń rejestrujących oraz obudów na te urządzenia ustali nadto, że warunki lokalizacji wydaje się na czas określony do 40 miesięcy, po każdym 3 latach pracy urządzenia przeprowadza się analizę pod kątem dalszej celowości pracy urządzenia w tym miejscu oraz, że minimalna odległość fotoradarów używanych w ciągu drogi dla tego samego kierunku nie może być mniejsza niżeli 3 km, chyba że urządzenia te prowadzą odcinkowy pomiar prędkości.

3) W art. 4 autorzy projektu wprowadzają obowiązek dla Inspekcji Transportu Drogowego przesyłania zdjęć lub linku do zainteresowanej strony w związku z wykroczeniem drogowym poprzez wprowadzenie do art. 38 par. 1 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia uprawnienia strony do przeglądania akt i sporządzania odpisów, w oparciu o art. 156 par. 1-5 Kodeksu postępowania karnego. Rozwijając to uprawnienie strony wnioskodawcy proponują w dodanym pkt 2a w art. 129g ustawy – Prawo o ruchu drogowym stosowne zmiany (poprawka 2 w Art. 1 projektu).

Przedstawienie przewidywanych skutków społecznych, gospodarczych, finansowych i prawnych.

Proponowana nowelizacja kilku ustaw przyniesie pozytywne skutki społeczne, gospodarcze, finansowe i prawne w postaci poprawy bezpieczeństwa na drogach oraz zwiększenia środków na budowę, modernizację oraz remonty dróg publicznych, także innych niż krajowe. Wdrożenie nowelizacji zapewni także

zwiększenie uprawnień właściciela lub posiadacza pojazdu w stosunku do Inspekcji Transportu Drogowego wprowadzając symetrię uprawnień i obowiązków.

Wszystko to jest o tyle istotne, że ustawa budżetowa przewiduje ściąganie od kierowców za pośrednictwem fotoradarów aż 1,5 mld złotych.

Źródła finansowania wdrożenia projektu

Przedmiotowa nowelizacja nie przyniesie obciążenia dla budżetu państwa. Skutkiem wdrożenia ustawy będzie znaczący wzrost dochodów państwa. Jednakże wdrożenie ustawy spowoduje obniżenie dochodów gmin, które obecnie wykorzystują fotoradary. Istnieje jednakże możliwość wsparcia tych gmin środkami z Krajowego Funduszu Drogowego uzyskanymi z grzywien z funkcjonowania fotoradarów.

Założenia podstawowych aktów wykonawczych

Projekt ustawy przewiduje w upoważnieniu zamieszczonym w art. 1 zmiana 3 wydanie przez ministra do spraw transportu nowego rozporządzenia . Dotychczas przedmiotowa materia była regulowana w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 17 czerwca 2011 r. w sprawie warunków lokalizacji, sposobu oznakowania i dokonywania pomiarów przez urządzenia rejestrujące (Dz. U. z 2011 r. Nr 133, poz. 770). W nowym rozporządzeniu minister musi uwzględnić w szczególności zmianę brzmienia pktu 1 w ust. 5 art. 129h ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym. Nowe brzmienie tego przepisu przewiduje audyt wszystkich dotychczas zainstalowanych fotoradarów. Warunki lokalizacji w pasie drogowym fotoradarów oraz obudów na te urządzenia winny uwzględniać następujące warunki:

- instalowana i używana jest obudowa wraz z urządzeniem rejestrującym,
- warunki lokalizacji wydaje się na czas określony – do 40 miesięcy,

- po każdym 3 latach pracy fotoradaru przeprowadza się dla miejsca w którym był używany analizę pod kątem dalszej celowości pracy urządzenia w tym miejscu,
 - minimalna odległość fotoradarów używanych na drodze dla tego samego kierunku ruchu pojazdów nie może być mniejsza niż 3 km, chyba, że urządzenia te prowadzi odcinkowy pomiar prędkości.
- W pozostałym zakresie nowe rozporządzenie będzie miało dotychczas obowiązujące brzmienie.

Ocena zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie był konsultowany w trybie art. 34 ust. 3 regulaminu Sejmu.

Warszawa, 28 lutego 2013 r.

BAS- WAPEiM-389/13

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

**Opinia prawna dotycząca zgodności z prawem Unii Europejskiej
poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym
oraz niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł
Tomasz Kamiński)**

Na podstawie art. 34 ust. 9 uchwały Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 30 lipca 1992 roku – Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski z 2012 r., poz. 32 i 819) sporządza się następującą opinię:

I. Przedmiot projektu ustawy

Przedmiotem projektu ustawy jest nowelizacja: ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, ze zmianami), ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115, ze zmianami), ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 848, ze zmianami) oraz ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 931, ze zmianami).

Celem projektu ustawy jest zmiana przepisów dotyczących zasad dokonywania kontroli ruchu drogowego przy wykorzystaniu mobilnych lub stacjonarnych urządzeń rejestrujących, a także przepisów dotyczących środków uzyskiwanych z grzywnien i kar pieniężnych nakładanych za naruszanie przepisów ruchu drogowego.

Projektodawcy w art. 1 projektu ustawy zaproponowali m.in. zmianę przepisów regulujących materię związaną z rozmieszczeniem w pasie

drogowym dróg publicznych stacjonarnych urządzeń rejestrujących poprzez określenie trybu i zasad wydawania warunków lokalizacji tych urządzeń. W art. 2 projektu ustawy zaproponowano zmianę brzmienia art. 20d ustawy o drogach publicznych, zgodnie z którym dochody uzyskiwane z grzywien nałożonych za naruszanie przepisów prawa o ruchu drogowym ujawnione za pomocą urządzeń rejestrujących mają być przeznaczane w całości na rzecz Krajowego Funduszu Drogowego.

Ponadto projektodawcy zaproponowali w art. 3 projektu ustawy określenie dodatkowych zadań Krajowego Funduszu Drogowego w związku z projektowanym zwiększeniem środków przeznaczanych na rzecz tego Funduszu.

Projektowana ustawa ma wejść w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 2 projektu ustawy, który ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2014 r.

II. Stan prawa Unii Europejskiej w materii objętej projektem ustawy

W zakresie objętym projektem ustawy nie ma wiążących aktów prawa Unii Europejskiej. Istnieją jednak akty o charakterze niewiążącym, które zachęcają państwa członkowskie do zwiększenia bezpieczeństwa ruchu drogowego m.in. przez zapobieganie przekroczeniom dozwolonej prędkości. W szczególności należy zwrócić uwagę na: komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów: W kierunku europejskiego obszaru bezpieczeństwa ruchu drogowego: kierunki polityki bezpieczeństwa ruchu drogowego na lata 2011-2020 (KOM(2010) 389 wersja ostateczna); komunikat Komisji: Program działań na rzecz Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego: Zmniejszenie o połowę liczby ofiar wypadków drogowych w Unii Europejskiej do 2010 r.: wspólna odpowiedzialność (COM(2003) 311 final) oraz na rezolucję Parlamentu Europejskiego w sprawie Europejskiego Programu działania na rzecz Bezpieczeństwa Ruchu Drogowego: Zmniejszenie o połowę liczby ofiar wypadków drogowych w Unii Europejskiej do 2010 r.: wspólna odpowiedzialność (Dz. Urz. UE C 227 z 21.9.2006 r. s. 609).

III. Analiza przepisów projektu pod kątem ustalonego stanu prawa Unii Europejskiej

Opiniowany projekt ustawy zmierza do realizacji postulatów wyrażonych we wskazanych w pkt II niniejszej opinii niewiążących aktach Unii Europejskiej. W szczególności zmiana zasad rozmieszczania w pasie drogowym dróg publicznych stacjonarnych urządzeń rejestrujących ma doprowadzić do zmniejszenia liczby ofiar wypadków drogowych. Celem przekazana dodatkowych środków na rzecz Krajowego Funduszu Drogowego jest poprawa bezpieczeństwa na drogach poprzez modernizację infrastruktury drogowej.

Projekt ustawy nie jest objęty wiążącymi przepisami prawa Unii Europejskiej.

Należy zwrócić uwagę, że materia, której będzie dotyczyło rozporządzenie ministra do spraw transportu, przyjmowane na podstawie projektowanego art. 129 h uprd, jest objęta zakresem dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. WE L 204 z 21.7.1998 r., str. 37, ze zmianami; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne r. 13, t. 20, str. 337, ze zmianami), zwanej dalej dyrektywą. W związku z tym opiniowany projekt ustawy zawierający delegację ustawową do przyjęcia rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw transportu nie podlega notyfikacji w trybie dyrektywy, natomiast rozporządzenie przyjęte na podstawie projektowanego art. 129 h uprd będzie podlegało notyfikacji w trybie art. 8 dyrektywy.

IV. Konkluzja

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw nie jest objęty wiążącym prawem Unii Europejskiej.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Zbigniew Wrona

Warszawa, 28 lutego 2013 r.

BAS- WAPEiM-390/13

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Opinia w sprawie stwierdzenia, czy poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Tomasz Kamiński) jest projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu

Przedmiotem projektu ustawy jest nowelizacja: ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, ze zmianami), ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2007 r. Nr 19, poz. 115, ze zmianami), ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2008 r. Nr 133, poz. 848, ze zmianami) oraz ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 931, ze zmianami).

Celem projektu ustawy jest zmiana przepisów dotyczących zasad dokonywania kontroli ruchu drogowego przy wykorzystaniu mobilnych lub stacjonarnych urządzeń rejestrujących, a także przepisów dotyczących środków uzyskiwanych z grzywien i kar pieniężnych nakładanych za naruszenie przepisów ruchu drogowego.

Projektodawcy w art. 1 projektu ustawy zaproponowali m.in. zmianę przepisów regulujących materię związaną z rozmieszczeniem w pasie drogowym dróg publicznych stacjonarnych urządzeń rejestrujących poprzez określenie trybu i zasad wydawania warunków lokalizacji tych urządzeń. W art. 2 projektu ustawy zaproponowano zmianę brzmienia art. 20d ustawy o drogach publicznych, zgodnie z którym dochody uzyskiwane z grzywien nałożonych za naruszenie przepisów prawa o ruchu drogowym ujawnione za pomocą urządzeń

rejestrujących mają być przeznaczane w całości na rzecz Krajowego Funduszu Drogowego.

Ponadto projektodawcy zaproponowali w art. 3 projektu ustawy określenie dodatkowych zadań Krajowego Funduszu Drogowego w związku z projektowanym zwiększeniem środków przeznaczanych na rzecz tego Funduszu.

Opiniowany projekt ustawy nie jest objęty wiążącym prawem Unii Europejskiej.

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw **nie jest** projektem ustawy wykonującej prawo Unii Europejskiej w rozumieniu art. 95a regulaminu Sejmu.

Dyrektor Biura Analiz Sejmowych

Zbigniew Wrona

Związek Województw Rzeczypospolitej Polskiej

Warszawa, 25 marca 2013 r.

SEKRETARIAT SZEFA KG

L.dz.

Data wpływu 26. 03. 2013

ZW/0714/192/13

Pan
Lech Czapla
Szef
Kancelarii Sejmu

Szanowny Panie Ministrze

W odpowiedzi na pismo z dnia 13 marca 2013 r. o nr (EK-020-555/13), dotyczące przedłożenia opinii nt. poselskiego projektu ustawy:
- o zmianie ustawy - Prawo o ruchu drogowym oraz o zmianie Innych ustaw, w załączeniu, uprzejmie przekazujemy opinię otrzymaną z województwa lubuskiego i kujawsko-pomorskiego.

Z szanem i szacunkiem

/-/ Bogdan Ciepielewski

Dyrektor Biura ZWRP

Lubuskie

Wicemarszałek Województwa Lubuskiego
Jacek Hoffmann

Zielona Góra, 2013-03-21

DG.III.8026.11.2013.MK

Pan

Bogdan Ciepiewski

Dyrektor Biura ZWRP

Stanisław Paweł Rydzkowski

Dotyczy: przekazania uwag do projektu ustawy – o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz zmianie innych ustaw.

Po zapoznaniu się z treścią przesłanego do zaopiniowania w/w projektu ustawy oraz po zasięgnięciu opinii Zarządu Dróg Wojewódzkich w Zielonej Górze, opiniuje się niniejszy projekt z uwagami:

Ad. Art. 1. (dot. zmiany ustawy – Prawo o ruchu drogowym)

- Zmiana w art. 129g – treść Ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenie w tym zakresie, z którego wynika art. 129g w obecnym brzmieniu została zaskarżona do Trybunału Konstytucyjnego jako łamiąca zasadę domniemania niewinności. W obecnym stanie prawnym właściciel pojazdu, któremu przedstawiono zdjęcie z fotoradaru uniemożliwiające zidentyfikowanie kierowcy, musi albo wskazać inną osobę prowadzącą pojazd - często członka swojej rodziny, albo samemu przyjąć mandat. Zasada domniemania niewinności na tym właśnie polega, że ten ciężar dowodzenia wykazywania komuś winy leży na oskarżycielu, nikt nie ma obowiązku dostarczania organom ścigania dowodów na własną winę. Proponowana zmiana nie usuwa zapisów mogących stać w sprzeczności z konstytucją.
- Zmiana w art. 129h, ust. 5, pkt 1) lit. d) mówiąca, że minimalna odległość stacjonarnych urządzeń rejestrujących używanych na drodze dla tego samego kierunku ruchu pojazdów nie może być mniejsza aniżeli 5km (...) jest niespójna z załączonym uzasadnieniem, w którym w dwóch miejscach jest mowa o 3km

Pozostałe zapisy bez uwag.

Ad. Art. 2. (dot. Ustawy o drogach publicznych) – bez uwag.

Ad. Art. 3. (dot. Ustawy o autostradach płatnych i krajowym funduszu drogowym)

- Zmiana w art. 39a polegająca na dopisaniu pkt 1b – jako drogi samorządowe wymieniono tylko drogi powiatowe i gminne, pomijając drogi wojewódzkie. W konsekwencji to samo dotyczy zmian w art. 39f, pkt 1a)
- W proponowanych zmianach brak jest zasad, wg których odbywał się będzie podział środków na drogi krajowe i samorządowe.

Pozostałe zapisy bez uwag.

Ad. Art. 4. (dot. Ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenie) – bez uwag.

Z wyrazami szanunku

~~WICEMARSZAŁEK~~

~~Joachim Hoffmann~~

Opinia woj. kujawsko-pomorskiego

Odpowiadając na e-mail z marca 2013 r. Urząd Marszałkowski w Toruniu pozytywnie opiniuje przedmiotowy Poselski projekt ustawy – o zmianie ustawy – **Prawo o ruchu drogowym** oraz o zmianie innych ustaw z następującą uwagą:

- opisane w projekcie warunki lokalizacji stacjonarnych urzędzeń rejestrujących na czas określony – do 40 miesięcy powinny dotyczyć również ograniczonego okresu dokonywania kontroli prędkości przez Straże Gminne podobnie na okres 40 miesięcy.

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

BSA III - 021 - 118/13

Warszawa, dnia 26.03. 2013 r.

SEKRETARIAT SZEFA KS

L.dz. ...EK-555

Data wpływu ... 27 03. 2013

**Pan
Lech CZAPLA
Szef Kancelarii Sejmu**

Szanowny Panie Ministrze!

W odpowiedzi na pismo z dnia 13 marca 2013 r., GMS-WP-173-80/13 uprzejmie informuję, że Sąd Najwyższy na podstawie art. 1 p. 3 ustawy o Sądzie Najwyższym z dnia 23 listopada 2002 r. (Dz. U. Nr 240, poz. 2052 ze zm.) nie uznaje za celowe opiniowania **poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy - Prawo o ruchu drogowym oraz o zmianie innych ustaw.**

Z poważaniem

Stanisław Dąbrowski
Stanisław DĄBROWSKI